

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

03 iulie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Iurie Diaconu

Judecători

Liliana Catan

Ion Guzun

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de avocatul Havrun Alexandru în numele inculpatului, prin care se solicită casarea sentinței Judecătorei Soroca, sediul Florești din 26 decembrie 2018 și a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 20 martie 2019, în cauza penală în privința lui:

*Rotaru Eugeniu Xxxxx, născut la
xx.xx.xxxx, originar și locuitor Xxxxx,*

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 31.05.2018 - 26.12.2018;

Instanța de apel: 23.01.2019 - 20.03.2019;

Instanța de recurs: 31.05.2019 - 03.07.2019.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătorei Soroca, sediu Florești din 26 decembrie 2018, *cauza fiind examinată în baza art. 364¹ Cod de procedură penală*, Rotaru Eugeniu a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza:

- art. 42, 187 alin. (2) lit. b), f) Cod penal - fiindu-i stabilită pedeapsă de 3 ani 4 luni închisoare;

- art. 42, 187 alin. (2) lit. b), f) Cod penal - fiindu-i stabilită pedeapsă de 3 ani 4 luni închisoare.

În temeiul art. 84 alin.(1) Cod penal, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe termen de 3 ani 6 luni închisoare.

În temeiul art. 84 alin. (4) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor, la respectiva pedeapsă a fost adăugată parțial pedeapsa stabilită prin sentința Judecătorei Soroca, sediu Florești 01.03.2018, fiindu-i stabilită pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe termen de 4 ani, cu executarea acesteia în penitenciar de tip semiînchis.

Acțiunile civile înaintate de părțile vătămate au fost admise în principiu.

Prin aceiași sentință au mai fost condamnați Cerevaicu Sergiu și Cobîlaș Andrei, în privința cărora hotărârile nu se contestă cu recurs ordinar.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat că Rotaru Eugeniu, la 22.03.2018, prin participație complexă, având calitate de complice în urma înțelegerii prealabile cu Pîslaraș Victor care avea calitate de autor și cu Cerevaicu Sergiu și Cobîlaș Andrei, care aveau calitate de complici, intenționat, din interes material, cu scopul sustragerii bunurilor altei persoane au întocmit un plan criminal pe care l-au realizat după cum urmează, la data de 22.03.2018, în jurul orei 20.00, în baza rezoluției

infracționale sus indicate, aflându-se în apropiere de intersecția str. 31 August cu A. Brînza din orașul Florești, intenționat, din interes de profit, observând-o pe Pînzaru Svetlana, care se deplasa pe strada 31 August și care ținea în mână o geantă, având scopul sustragerii bunurilor altei persoane, Pîslaraș Victor deplasându-se cu pas grăbit pe lângă ultima, a sustras în mod deschis de la Pînzaru Svetlana geanta pe care o ținea în mână, cu prețul de 400 lei, în care se aflau un telefon mobil de model "Samsung 5212" cu prețul de 2 000 lei; un portmoneu cu prețul de 200 lei, în care se afla numerar în sumă de 290 lei; cosmetică „Laurel” cu prețul de 200 lei, iar Cerevaicu Sergiu, Rotaru Eugeniu și Cobîlaș Andrei în acest timp erau în preajma locului comiterii sustragerii deschise, cu scopul de a-l preveni pe Pîslaraș Victor despre apariția oricărui obstacol, prin care fapt au cauzat proprietarei o daună materială în proporții considerabile în sumă totală de 3 090 lei.

Tot el, la 23.03.2018, prin participație complexă, având calitate de complice în urma înțelegerii prealabile cu Pîslaraș Victor care avea calitate de autor, Cerevaicu Sergiu și Pîslaraș Victor, care aveau calitate de complici, intenționat, din interes material, cu scopul sustragerii bunurilor altei persoane, au întocmit un plan criminal pe care l-au realizat după cum urmează, la data de 23.03.2018, în jurul orei 19.20, în baza rezoluției infracționale sus indicate, aflându-se în apropiere de intersecția strada Ștefan cel Mare cu Vasile Lupu din orașul Florești, intenționat, din interes de profit, observând-o pe Ceban Ludmila, care se deplasa pe strada Ștefan cel Mare și care avea în mână o geantă, având scopul sustragerii bunurilor altei persoane, Pîslaraș Victor deplasându-se cu pas grăbit pe lângă ultima, a sustras în mod deschis de la Ceban Ludmila geanta pe care o ținea în mână, cu prețul de 430 lei, în care se aflau un telefon mobil de model „Samsung J2 Prime” cu prețul de 2 040 lei; trei chei cu prețul uneia de 40 lei, în total 120 lei; produse cosmetice în sumă de 150 lei, medicamente în sumă de 100 lei, o pereche de ochelari cu prețul de 200 lei; un portmoneu cu prețul de 200 lei, în care se aflau bani în numerar în sumă de 30 lei, iar Cerevaicu Sergiu, Rotaru Eugeniu și Cobîlaș Andrei în acest timp erau în preajma locului comiterii sustragerii deschise, cu scop de a-l preveni pe Pîslaraș Victor despre apariția oricărui obstacol, prin care fapt au cauzat proprietarei o daună materială în proporții considerabile în sumă totală de 3 270 lei.

3. Împotriva sentinței au declarat apeluri:

3.1. *procurorul*, care contestând sentința în privința tuturor inculpaților, a solicitat casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care Rotaru Eugeniu să fie recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 42 alin. (5), 187 alin. (2) lit. b), f) Cod penal, la 3 ani 1 lună 10 zile închisoare, fără amendă; în baza art. 42 alin. (5), 187 alin.(2) lit. b), f) Cod penal, la 3 ani 1 lună 10 zile închisoare, fără amendă.

Potrivit art. 84 Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, să-i fie stabilită definitiv pedeapsa sub formă de închisoare pe termen 4 ani 6 luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Conform art. 85 Cod penal, pentru cumul de sentințe, să-i fie stabilită definitiv lui Rotaru Eugeniu, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe termen de 5 ani, cu executarea acesteia în penitenciar de tip semiînchis.

În susținerea cerințelor formulate procurorul a menționat că prima instanță la pronunțarea sentinței, a dat o apreciere justă circumstanțelor cauzei și a calificat corect acțiunile inculpaților încadrându-le potrivit articolelor respective din Codul penal, însă le-a stabilit pedeapsă pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) Cod penal, care nu corespunde categoriei și gravității faptelor comise de către inculpați, a aplicat eronat prevederile Codului penal la stabilirea pedepsei în privința unui minor.

Apelantul a menționat că Andrei Cobîlaș este minor, iar Cerevaicu Sergiu cu Rotaru Eugeniu au atins majoratul însă nu au atins vârsta de 21 de ani. Pedeapsa se aplică în limitele fixate de Partea Specială a Codului penal, iar pentru minori în temeiul art. 70 Cod penal, limita maximă a închisorii se stabilește din maximul pedepsei stabilite pentru maturi redusă la jumătate, iar limita minimă este cea prevăzută de lege. În cazul în care limita maximă redusă la jumătate este sub limita minimă prevăzută de lege, instanța de judecată va aplica limita maximă redusă la jumătate. În cazul sancțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) Cod penal, pedeapsa închisorii este de la 5 la 7 ani, deci s-a stabilit o limită maximă pentru minori de 3 ani 6 luni.

A mai specificat, că în cazul în care legiuitorul a prevăzut mai multe reduceri ale maximei pedepsei pentru minori, instanța urmează să aplice toate reducerile. În aceeași ordine de idei minorul care a solicitat examinarea cauzei penale în baza art. 364¹ Cod de procedură penală, beneficiază de o reducere cu 1/3 a limitelor prevăzute de lege. Deci, lui Cobîlaș Andrei, pentru comiterea infracțiunii prevăzută de art. 187 alin. (2) Cod penal, urma a-i fi stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe termen de 2 ani 4 luni.

A indicat de asemenea, că potrivit art. 70 alin. (3¹) Cod penal, la aplicarea pedepsei persoanelor care au atins vârsta de 18 ani, dar nu au atins vârsta de 21 de ani, care au săvârșit infracțiune la vârstă de la 18 până la 21 de ani, maximul pedepsei se reduce cu 1/3. În cazul sancțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) Cod penal, pedeapsa închisorii este de la 5 la 7 ani, stabilindu-se o limită maximă pentru minori de 4 ani 8 luni. În continuare aplicând prevederile art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, inculpatul mai beneficiază de o reducere cu 1/3 a limitelor de pedeapsă.

Deci, lui Cerevaicu Sergiu și Rotaru Eugeniu, pentru comiterea infracțiunii prevăzută de art. 187 alin. (2) Cod penal, urma a fi stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe termen de 3 ani 1 lună 10 zile.

Procurorul a mai menționat că prin aplicarea pedepsei prea blânde cu închisoarea în privința inculpaților, nu s-a realizat o oarecare echitate socială și nu se v-a atinge scopul de „exemplaritate” al pedepsei penale.

Astfel, fermitatea, promptitudinea și intransigența cu care urma să fie pedepsiți inculpații, are ca scop exercitarea unei influențe pozitive asupra altor indivizi care vor fi determinați să nu săvârșească infracțiuni, știind cu certitudine că pedeapsa este inevitabilă.

3.2. *avocatul Alexandru Havrun în numele lui Rotaru Eugeniu*, care a solicitat casarea sentinței, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care lui Rotaru Eugeniu să-i fie stabilită pedeapsă definitivă de 3 ani 6 luni închisoare și în conformitate cu dispozițiile art. 90 Cod penal, să fie dispusă suspendarea condiționată a executării acesteia pe termen

de 4 ani cu aplicarea unei pedepse complimentare în conformitate cu dispozițiile art. 90 alin. (5, 6) Cod penal.

În susținerea poziției sale a invocat, că la aplicarea pedepsei instanța nu a ținut cont de prevederile art. 75 Cod penal cât și de circumstanțele legate de formarea personalității inculpatului fiindu-i aplicată acestuia o pedeapsă sub formă de închisoare cu executarea reală a pedepsei, ignorând cu desăvârșire prevederile art. 90 și art. 90¹ Cod penal, care pot fi aplicate în privința lui Rotaru Eugeniu.

A mai specificat, că la comiterea infracțiunilor, Rotaru Eugeniu a avut un rol mai mult pasiv decât activ, fiind doar un simplu complice și necătând la existența unei pedepse penale aplicată anterior pentru o faptă comisă în perioada minoratului, corectarea lui Rotaru Eugeniu ar fi fost posibilă și fără executarea pedepsei cu închisoarea, cu suspendarea condiționată a executării acesteia pe o perioadă mai îndelungată și cu aplicarea pedepselor complimentare prevăzute la art. 90 alin. (6) Cod penal.

Apel a depus și inculpatul Cerevaicu Sergiu, care a solicitat casarea sentinței cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să i se aplice o pedeapsă cu amendă sau muncă neremunerată în folosul societății.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 20 martie 2019, apelurile avocatului Alexandru Havrun în numele inculpatului Rotaru Eugeniu, și cel al inculpatului Cerevaicu Sergiu, au fost respinse ca nefondate.

S-a admis apelul procurorului, s-a casat parțial sentința, în latura stabilirii pedepsei tuturor inculpaților, și s-a pronunțat în această parte o hotărâre nouă potrivit modului stabilit pentru prima instanță, potrivit căreia:

Rotaru Eugeniu, s-a considerat condamnat în baza art. 42 alin. (5), 187 alin. (2) lit. b), f) și 42 alin. (5), 187 alin. (2) lit. b), f) Cod penal, cu stabilirea pedepsei:

- în baza art. 42 alin. (5), 187 alin. (2) lit. b), f) CP - 3 (trei) ani 1 (una) lună 10 (zece) zile închisoare, fără amendă;

- în baza art. 42 alin. (5), 187 alin. (2) lit. b), f) CP - 3 (trei) ani 1 (una) lună 10 (zece) zile închisoare, fără amendă.

În temeiul art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, s-a stabilit lui Rotaru Eugeniu pedeapsa sub formă de închisoare pe termen de 3 (trei) ani 8 (opt) luni, fără amendă.

În temeiul art. 85 alin. (1) Cod penal, pentru cumul de sentințe, la pedeapsa stabilită prin respectiva decizie s-a adăugat pedeapsa neexecutată stabilită prin sentința Judecătoriei Soroca, sediu Florești din 01.03.2018, și s-a stabilit lui Rotaru Eugeniu pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe termen de 4 (patru) ani 2 (două) luni, fără amendă, cu executarea acesteia în penitenciar de tip semiînchis.

Cerevaicu Sergiu, s-a considerat condamnat în baza art. 186 alin. (2) lit. b), c), d); 42 alin. (5), 187 alin. (2) lit. b), f); 42 alin. (5), 187 alin. (2) lit. b), f); 187 alin. (2) lit. d), e) Cod penal, cu stabilirea pedepsei:

- în baza art. 186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal - 1 (un) an închisoare;

- în baza 42 alin. (5), 187 alin. (2) lit. b), f) Cod penal - 3 (trei) ani 1 (una) lună 10 (zece) zile închisoare, fără amendă;

- în baza 42 alin. (5), 187 alin. (2) lit. b), f) Cod penal - 3 (trei) ani 1 (una) lună 10 (zece) zile închisoare, fără amendă;

- în baza art. 187 alin. (2) lit. d), e) Cod penal - 3 (trei) ani 1 (una) lună 10 (zece) zile închisoare, fără amendă.

În temeiul art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, s-a stabilit lui Cerevaicu Sergiu pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe termen de 5 (cinci) ani, fără amendă, cu executarea acesteia în penitenciar de tip semiînchis.

Cobîlaș Andrei, s-a considerat condamnat în baza art. 186 alin. (2) lit. b), c), d); 42 alin. (5), 187 alin. (2) lit. b), f); 42 alin. (5), 187 alin. (2) lit. b), f); 186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal, cu stabilirea pedepsei:

- în baza art. 186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal - 8 (opt) luni închisoare;

- în baza art. 42 alin. (5), 187 alin. (2) lit. b), f) Cod penal - 2 (doi) ani 4 (patru) luni închisoare, fără amendă;

- în baza art. 42 alin. (5), 187 alin. (2) lit. b), f) Cod penal - 2 (doi) ani 4 (patru) luni închisoare, fără amendă;

- în baza art. 186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal - 8 (opt) luni închisoare.

În temeiul art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, s-a stabilit lui *Cobîlaș Andrei* pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe termen de 3 (trei) ani 2 (două) luni, fără amendă.

În temeiul art. 90 Cod penal, executarea pedepsei stabilită lui *Cobîlaș Andrei* a fost suspendată pe o perioadă de probațiune de 3 (trei) ani, cu condiția ca în această perioadă ultimul să nu comită alte infracțiuni, și prin respectarea condițiilor probațiunii să îndreptățească încrederea acordată.

În rest, dispozițiile sentinței primei instanțe, ce se referă la acțiunile civile și corpurile delictive, au fost menținute.

4.1. Colegiul a constatat, că sentința instanței de fond nu a fost contestată sub aspectul stabilirii circumstanțelor de fapt ale cauzei și nici în latura încadrării juridice a acțiunilor inculpaților, aceasta fiind criticată doar în latura stabilirii pedepsei penale, fiind considerată de către inculpați și apărare prea aspră, iar de către procuror prea blândă, în raport cu circumstanțele cauzei, fapta infracțională comisă, personalitatea inculpaților și urmările prejudiciabile ale acestora.

Privitor la soluția pe marginea apelului avocatului Alexandru Havrun declarat în numele lui Rotaru Eugeniu, Colegiul a menționat că instanța de fond corect a statuat, că pedeapsa oportună aplicării lui Rotaru Eugeniu pentru faptele comise este numai una privativă de libertate indicând, că aceasta trebuie să fie echitabilă, legală și individualizată, capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile legii penale și pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului penal și stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

Colegiul a reținut că Rotaru Eugeniu a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 42 alin. (5), 187 alin. (2) lit. b), f) și 42 alin. (5), 187 alin. (2) lit. b), f) Cod penal, adică pentru două infracțiuni grave, comise în complicitate și cu aplicarea

violentei fizice, la locul de trai se caracterizează negativ, nu a fost angajat în câmpul muncii, pe caz prejudiciul material cauzat nefiind reparat.

În același context s-a menționat și faptul că Rotaru Eugeniu anterior a fost condamnat prin sentința Judecătorei Soroca, sediul Florești din 01.03.2018 pentru comiterea faptei prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. b), c) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsă de 1 an închisoare, cu suspendarea condiționată a acesteia, în temeiul art. 90 Cod penal, pe termen de 1 an. Faptele de jaf, care au un caracter prejudiciabil sporit, au fost săvârșite de către acesta la 22.03.2018 și 23.03.2018, adică în perioada de probațiune, fapt ce denotă, că pedeapsa condiționată stabilită anterior în nici un mod nu l-a influențat pe Rotaru Eugeniu, acesta nu numai că nu s-a corectat, dar a comis două fapte infracționale mai grave, cu aplicarea violenței, fapt ce denotă că invocările apărării privitor la aplicabilitatea prevederilor art. 90 Cod penal, sunt lipsite de temei, or o eventuală suspendare a executării pedepsei stabilite, va constitui un imbold de continuare a activității infracționale, inculpatului creându-i-se impresia că sancțiunile pentru faptele infracționale comise au un caracter simbolic și pot fi ușor evitate.

De asemenea, Colegiul a indicat că reieșind din prevederile art. 90¹ Cod penal, este prerogativa instanței de a decide aplicabilitatea acestei norme, ținând cont de circumstanțele cauzei și de personalitatea vinovatului. Astfel, instanța de fond corect a statuat inaplicabilitatea prevederilor respective în privința lui Rotaru Eugeniu, or acesta a comis două infracțiuni grave în perioada de probațiune, fapte comise în complicitate și cu aplicarea violenței fizice, la locul de trai se caracterizează negativ, nu a fost angajat în câmpul muncii, la caz prejudiciul material cauzat nu este reparat.

În același sens, s-a reținut și faptul că la stabilirea pedepsei lui Rotaru Eugeniu, instanța a aplicat atât prevederile art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, cât și prevederile art. 70 alin. (3¹) Cod penal, coborând pedeapsa sub limita minimă prevăzută de sancțiunea articolului din partea specială în baza căruia au fost încadrate faptele infracționale, nefiind oportună și proporțională faptelor comise reducerea executării pedepsei stabilite în penitenciar.

Cât ține de apelul procurorului, instanța de apel, referindu-se la inculpatul Rotaru Eugeniu, a notat că în privința acestuia nu sunt aplicabile prevederile art. 84 alin. (4) Cod penal, după cum a decis instanța de fond, deoarece inculpatul a comis faptele de jaf în perioada de probațiune, la caz, de fapt fiind aplicabile prevederile art. 85 alin. (1) Cod penal.

5. Avocatul Harvun Alexandru declară recurs ordinar în numele inculpatului Rotaru Eugeniu, și invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, solicită casarea parțială a hotărârilor emise la caz, doar în privința lui Rotaru Eugeniu și pronunțarea unei hotărâri noi prin care ultimului, cu aplicarea art. 364¹ Cod de procedură penală, art. 70 alin. (3¹), 84 alin. (1) și 85 alin. (1) Cod penal, să-i fie stabilită pedeapsa definitivă sub formă de 3 ani 6 luni închisoare, iar în conformitate cu art. 90 Cod penal, să fie dispusă suspendarea condiționată a executării acesteia pe termen de 4 ani, cu aplicarea unei pedepse complimentare în conformitate cu dispozițiile art. 90 alin. (5,6) Cod penal.

În susținerea recursului avocatul indică că instanța de apel, la stabilirea pedepsei inculpatului, nu a ținut cont de prevederile art. 75 Cod penal, de circumstanțele legate de formarea personalității acestuia cât și de posibilitățile legale care pot fi aplicate în privința ultimului reieșind din vârsta tânără pe care o are. Atât partea acuzării cât și instanța de judecată au ignorat prevederile art. 90 și 90¹ Cod penal, care pot fi aplicate în privința lui Rotaru Eugeniu.

5.1. Pe marginea recursului ordinar declarat, procurorul depune referință, solicitând inadmisibilitatea acestuia ca fiind vădit neîntemeiat, deoarece instanța de apel, și-a argumentat suficient soluția în sensul pedepsei penale stabilite inculpatului.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide că acesta este vădit neîntemeiat din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală *instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.*

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, *instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent.*

La caz se reține, că recurentul invocă temeiul pentru recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, care prevede că *hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.*

Instanța de recurs menționează că, prevederile la care se referă autorul recursului nu sunt aplicabile din punctul de vedere al prezenței erorii de drept, care ar servi ca temei de implicare a instanței în sensul casării deciziei instanței de apel.

Recurentul deși este de acord cu starea de fapt stabilită de instanțele de judecată, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului Rotaru Eugeniu, critică decizia contestată doar în partea ce ține de pedeapsa stabilită acestuia, considerând-o prea aspră, solicitând aplicarea unei pedepse non privative de libertate în baza art. 90 Cod penal.

După cum s-a menționat, temeiul pentru recurs semnalat de recurent nu este incident în prezenta cauză, iar instanța de apel și-a motivat just soluția adoptată, acordând deplină eficiență prevederilor art. 61, 75, 70 Cod penal și art. 364¹ Cod de procedură penală la soluționarea chestiunii cu privire la individualizarea pedepsei în privința inculpatului, stabilite conform sancțiunilor articolelor incriminate, iar în sprijinul statuării respective se relevă următoarele.

Așa cum se reține din doctrina penală, în cazul săvârșirii unei infracțiuni instanța de judecată este singura în măsură să înfăptuiască nemijlocit acțiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis acea infracțiune, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării operațiunii respective, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei.

Chestiunea de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv, de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei și autorului, având ca finalitate stabilirea unei

pedepse în limitele prevăzute de sancțiunea articolului din Codul penal, în baza căruia a fost condamnat inculpatul.

De asemenea, se reține că la individualizarea pedepsei trebuie avut în vedere principalul criteriu - gradul de pericol social al faptei săvârșite, care se măsoară după quantumul pedepsei prevăzute de textul incriminator, urmând ca celelalte două criterii alăturate și distincte - persoana infractorului și împrejurările care atenuează sau agravează răspunderea penală, să fie avute în vedere după ce instanța și-a format opinia cu privire la gradul de pericol social concret al activității infracționale săvârșite.

În speță, Colegiul lărgit constată că instanța de apel, stabilind pedeapsa lui Rotaru Eugeniu în raport cu faptele comise și cu cumulul de circumstanțe, corect a considerat că anume pedeapsa privativă de libertate va asigura și contribui la corectarea acestuia, fiind de natură să restabilească echilibrul social și să asigure realizarea scopului legii penale. Astfel, instanța de apel a ținut cont de faptele comise de către acesta, care constituie infracțiuni grave și că anterior ultimul a mai comis infracțiuni însă nu și-a corectat comportamentul. Este de menționat și faptul că Rotaru Eugeniu a comis infracțiunile de jaf în perioada de probațiune prezentată prin sentința Judecătorei Soroca, sediul Florești din 01.03.2018.

Tot aici, Colegiul lărgit amintește că raționamentul de aplicare a prevederilor art. 90 Cod penal, are la origine persoana și comportamentul acesteia până la săvârșirea infracțiunii, atitudinea și modul de manifestare a infractorului în fazele de urmărire penală și de judecare a cauzei față de infracțiune, cum vinovatul își apreciază fapta social periculoasă încă de la momentul descoperii ei cum ar fi: conduita bună a infractorului, stăruința depusă pentru a înlătura rezultatul infracțiunii sau pentru a repara paguba pricinuită, comportarea sinceră în cursul procesului. Subsidiar, Colegiul penal relevă că, textul art. 90 alin. (1) Cod penal prin sintagma „poate”, oferă posibilitatea și nu obligația instanței de judecată de a aplica prevederile acestei norme, iar ținând cont de circumstanțele cauzei și de personalitatea vinovatului, tot instanța de judecată are prerogativa de decide aplicabilitatea sau nu a prevederilor art. 90¹ Cod penal.

Astfel, se reține că solicitarea avocatului privind aplicarea în privința inculpatului a prevederilor art. 90 Cod penal, solicitare care de fapt nici nu a fost motivată de către recurent, este neîntemeiată, or doar faptul că apărarea nu este de acord cu pedeapsa stabilită inculpatului, considerând-o prea aspră, nu poate servi ca circumstanță pentru aplicarea unei pedepse neprivative de libertate.

După cum rezultă din textul deciziei atacate, Colegiul constată că instanța de apel și-a motivat decizia în conformitate cu art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, decizia cuprinde temeiurile de fapt și de drept care au dus la casarea parțială a sentinței instanței de fond, or în fapt, decizia instanței de apel corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, ea fiind legală și întemeiată, soluție pe care instanța de recurs și-o însușește pe deplin și a cărei reluare nu se mai impune, având în vedere și faptul că verificând hotărârea atacată în raport cu prevederile art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, temeiuri de casare a acesteia nu s-au stabilit.

Reieșind din cele expuse, Colegiul concluzionează că instanța de apel a pronunțat o decizie întemeiată și motivată prin stabilirea în privința lui Rotaru Eugeniu a unei

pedepse privative de libertate, pedeapsă care răspunde scopului de corectare și reeducare a inculpatului prevăzut de art. 61 Cod penal și care va duce la formarea unei atitudini pozitive a acestuia față de ordinea de drept, regulile de conviețuire socială și principiile morale, iar argumentul invocat de recurent privind aplicarea pedepsei non privative de libertate, urmând a fi declarat ca neîntemeiat.

Urmare celor expuse, Colegiul penal nu a constatat prezența erorii de drept invocată de recurent ce ar fi afectat hotărârea atacată sub aspectele contestate, iar solicitările acestuia nu au suport probatoriu și contravin probelor administrate în cauză, astfel încât soluția adoptată de către instanța de apel este legală și întemeiată, iar recursul declarat este inadmisibil ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) și alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Havrun Alexandru în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 20 martie 2019, în cauza penală în privința lui Rotaru Eugeniu, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată publicată la 19 iulie 2019.

Președinte:

Iurie Diaconu

Judecători:

Liliana Catan

Ion Guzun